

17281.

4076

DISSERTATIO JURIDICA, 16.
DE
ADVOCATIS,

1675

159

QUAM

CONSENTIENTE MAGNIFICO

JCTORUM ORDINE,

PRÆSIDE

VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, CONSULTIS-

SIMO atq; EXCELLENTISSIMO,

DN. GODOFREDO STRAUSSIO,

Philosoph. & J.U.D. Institutionum Prof. Publ. longè ce-
leberrimo, Curia Elector. Scabinatus & Inclytae Facultatis Juri-
dicæ Assessore Gravissimo.

*Fautore ac studiorum suorum Promotore omni observantiâ
& viternum colendo,*

publico eruditorum Examine subicit

CHRISTIANUS SCHLINZIGIUS,

Dresd. Misn.

IN AUDITORIO JCTORUM,

Ad diem Octobr. Anno MDC LXXV.

WITTEBERGÆ,
STANNO WILCKIANO.

DISSERTATIO JURIDICA
DE
ADVOCATIS

CONSENTIENTE MAGNIFICO

FRASIDE

PRIMO NOBILISSIMO MANASSINO CONSULTIS

DN. GODOFREDO STRAUSSIO

Philosoph & J. D. Dissertationum et Pub. longis cc.

Magistrum Curiales et Scholas — in Jure Facultatis Juris

et in Jure Canonico

Facultate et Professorum Juris et Canonice cum observationibus

et observationibus

publico eruditum et in Jure

CHRISTIANUS SCHMANNIGILIS

Dresd. Missi.

In Auditorio Actorum

Ad diem Obobr. Anno MDC LXXV.

WITTEBERGAE,
STANO WILCKIANO

PROOEMIUM.

Vi Disputationem aliquam conscribere constituunt, eò allaborare silent imprimis, ut inveniunt materiam, quæ novitate pariter ac raritate commendari possit maximè Quàm longè verò nonnulli id observaturi, à scopo aberrant, meum non est affirmare, nec illos sectari animus. Sed lubet potius ad utilitatem inclinare eundem. Quapropter materiam de Advocatis, quorum Laudabile, vitæq; hominum maximè necessarium officium est. l. Laudabile. 4. Cod. de Advoc. 2. simulq; de eorum Juribus tractantem selegi, nullus dubitans, quoniam ex illius perlustratione, quæ pro instituti ratione brevis sit, multum utilitatis haurire valeam. Quò verò hic noster labor ritè ac feliciter perfici queat, Divinum Numen in cujus nomine ad omnia consilia omnesq; actus semper progredimur. l. 2. C. de offic. Praef. prat. Afr. supplex veneror, ut ejusdem principium sit, medium & terminus. Nov. 109. pr.

Thesis I.

Ntequam rem ipsam aggredior, vocabuli natura paucis examinanda erit, ut unde illud descendat, evidenter constare queat. Nam licet potior rerum *l. 7. in fine ff. de supell. legat. arg. l. 15. §. 4. locat.* prior tamen verborum habenda est ratio *l. 1. pr. ff. de Just. & Jur. l. 1. ff. de reb. cred.* Actorum itaq; vestigiis quoniam insistendum nobis est, vocabulum Advocati quale sit videbimus. Deprehendimus autem illud compositum esse à præpositione separabili *ad* & participio verbi *voco*, ut inde Advocatus dicatur, qui ad patrocinium præstandum à Clientibus vocatus est. *Zoës. ad ff. tit. de postul. num. 1.*

Thesis II.

Variè autem accipitur: Olim in latissima significatione eos denotavit, qui testimonii causa in iudicium vocabantur, vel etiam qui præsentiam saltem suam amico commodabant. Moris etenim fuit tam in publicis, quam privatis iudiciis amicos advocare quorum autoritate iudices moveri posse putavere. Vid. Calvin. in Lexico Jurid. hac voce & ibi cit. Aut. Qui mos adhuc hodiè à nonnullis observari assolet, dum unum vel alterum amicum in iudicium secum adducunt, (quem linguâ vernaculâ etnem *Benstand* appellamus) non ut eorum causas oret, sed præsentiam tantum commodet suam. Postea vox ista latè sumi cepit, & dicti ita sunt, qui quoquo studio causis agendis operabantur, uti patet ex *l. 1. §. 11. de extraord. cognit.* non verò qui pro tractatu non adfuturi causis accipere aliquid solent. *c. l. 1. §. 11.* in quo significato & nostris moribus usurpatur, dum quemlibet advocatum nominamus, sive procurator sit, sive defensor, sive quis alius. Strictè sumitur pro eo, qui casus orat, ac patrocinium clientibus præstat. *Wissenbach. ad tit. C. de postul.*

Thesis III.

Multis præterea Nominibus insigniuntur Advocati. Dicuntur enim (1) Patroni *l. 1. §. 4. ff. de postul. l. 6. pr. C. eod.* (2) Patroni

troni causarum l. 4. C. de postul. l. 1. C. de Advoc. 1. l. 4. l. 5. eod. (3)
Causidici. l. 6. pr. C. de postul. l. 2. l. 5. C. de Advoc. 1. (4) Togati l. 8.
C. de postul. l. 3. l. 5. l. 6. l. 8. l. 9. C. de Advoc. 1. (5) Jure Sax. Vorsprechen audiunt. vid. Land-Recht lib. 1. art. 60. plura hanc in rem videri possunt apud Colleg. argent. tit. de postul. tb. 19

Thesis IV.

Definitur Advocatus à JCro Ulpiano quòd sit, qui desiderium suum, vel amici sui in Judicio exponit, alteriusq; desiderio contradicit. l. 1. §. 2. ff. de postul. cui adstipulatur Glossa in Land-Recht lib. 1. art. 60. ibi: Ein Vorsprech ist / der auff seines Freundes oder eines andern Begehrt und freundlichen Ersuchen dem Richter eine Sache vortraget / und dieselbigen mit Reden vertritt / gegen denen die sich darwider setzen.

Thesis V.

Ratio differentia desumitur (1) ab objecto, quòd sunt causae litigiosae, tam civiles quam criminales, ac eae quidem justae, injustas enim Advocatus suscipere non debet. l. 14. §. 1. C. de Judic: Struv. Exerc. 17. ad ff. tb. 5. Nam quae facta laedunt pietatem existimationem, verecundiam nostram & contra bonos mores fiunt, ea ne quidem nos facere posse credendum l. 15. ff. d. condit. Instit. (2) à formali, quòd consistit in patrocinii praestatione, Dirimunt nempe Patroni litium ambigua Fata Causarum, suaq; defensionis viribus in rebus saepe publicis ac privatis lapsa erigunt, fatigata reparant, non minus provident humano generi, quam si praeliis atq; vulneribus patriam, parentesq; salvarent, ac gloriosae vocis confisi munimine, laborantium spem, vitam & posteros defendunt. l. 14. C. de Advocat. 1. Exinde discretè patescit, Patronum à Procuratore longe differre, in illo scilicet requiritur Jurisperitia l. 11. C. de Advoc. in hoc non item, hujusq; officium privatum, & vile l. 34. C. de Decur: illius verò publicum, & honorabile est l. Advocati. C. de Advoc: 1. Gail. lib. 1. observ: 43. n. 3. & 4. Plures differentia videri possunt apud Eckolt. ad ff. tit. de postul: §. 1. ibiq; citat: AA.

Thesis VI.

Tractandum nunc erit de variis Advocatorum speciebus, & commodè dividi possunt: in Advocatos privatorum & Fisci. Hi ab Imperatore Hadriano instituti leguntur apud *Cujac. in Comment. ad ff. tit. de his quæ in testam: del. verb: ipso Jure perimi.* suntque, qui causas Fisci agunt. *l. 1. C. de Advocat. Fisci,* qui Fisci nomine agunt. *l. 3. C. eod.* Dicuntur aliàs Patroni Fisci *l. 10. l. 15. 16. C. de Advoc: 1. l. 4. § 3. C. de Advoc. 2. Patroni Ærarii l. 8. C. eod.* Eorumq; Advocatio, quæ pro causis fiscalibus suscipitur, Patrocinium Fisci. *l. 13. C. de Advoc. 1. Patronatus Fisci audit. l. 3. § 4. § 6. C. de Advoc. 2.* Quemadmodum autem singula Fora, statutos suos habuerunt Advocatos, ita quoq; singuli Fisci habent Advocatos, ut in Foro Alexandrino *l. 1. C. de Advoc. 1.* In Foro Præfecti Prætorio Illyrici *l. 12. C. eod.* in Foro Præsidiali secundæ Syriæ *l. 2. C. de Advoc. 2.* Nec tamen plures unò in quolibet Foro fuerunt Advocati Fisci. *l. 12. C. de Advoc. 1.* præter Forum Præfecti Prætorio, ubi successu temporis duo electi sunt, cum olim unus saltem fuerit constitutus. *l. 10. l. 15. C. de Advoc. 1.* quod observari in Camera Imper. adhuc testatur *ord: cam: P. 1. tit. 15. § 16.* Plura de Advocatis Fisci videri possunt apud Dn. Meier. in *Colleg. Argent. ad Tit. ff. de postul. th. 48 & seqq.*

Thesis VII.

Patroni, qui causas Privatorum agunt, dividuntur iterum in statutos *C. 1. pr. C. de Advoc. 1. l. 13. C. eod.* (quos hodiè ordinarios appellamus) & supernumerarios *d. l. 13.* Illi sunt, quorum nomina Matriculæ seu Albo Advocatorum inserta, *d. l. 13. pr. l. 1. C. de Advoc. 2. l. 14. § 2. C. de Assessoribus,* qui Collegio atq; Consortio, quod certum Advocatorum habet numerum sunt associati. *l. 7. pr. § 1. § 1. seq. C. de Advoc. 2. l. 3. C. de Advoc. 1. l. 11. § 1. eod.* ut certo Foro inserviant. *l. 11. § ult. l. 13. C. de Advoc. 1.* Hinc alii sunt Advocati Præfecturæ *l. 5. C. d. t.* alii Præfecturæ Prætorianæ *l. eod.* alii Provinciarum. *l. 6. l. 13. C. d. t.* Nec aliud obtinet in *Cam: Imper.* de quo videri potest *Ord. Cam: P. 1. tit. 18. §. Sezen/ ordnen und wollen. ibi: daß über 24. Advocaten und*

und Procuratores nicht angenommen werden sollen. Pariter res
 lese habet in terris Saxonis ubi quoque; Judicia Curialia Lipsi-
 ense sc. per *Ordin. Jud. Cur. Lips: tit.* Wieviel Procuratores & seq.
 & Wittenbergense per *Ordin. Cur. Witteberg: tit.* von denen
 Procuratoren/ suos statutos seu ordinarios habent Advocatos.
 Discrepat tamen supremum Appellationis Judicium, quod
 Dresdæ est, hoc quemlibet habilem ac jure non prohibitum
 admittit, de quo videri potest *Ordin: Jud. Appell: Tit.* Von de-
 nen Advocaten und ihren Ampte *sub fin. pr.* Ubi expressis verbis
 scriptum reperitur: daß ein ieder denselben Advocaten zu dem
 Er das beste vertrauen hat / in seiner Sache gebrauchen möge.
 Hæc de statutis Advocatis. Quinam vero sint supernumerari seu
 extraordinarii ex natura contrariorum facile elucescet. Nimirum,
 qui supra numerum statutorum sunt, ac nulli certo ordini addicti
 per omnia Fora liberè oberrant. *l. ii. §. fin. C. de Advoc. i.*

Thesis II.

Postquam confusè actum fuit de Advocatis, nunc eorum-
 dem per causas distincta succedit tractatio. Sunt vero secun-
 dum vulgata Philosophorum tum Juristarum approbantium tra-
 dita, quatuor causæ, eademque; vel externæ, ut efficiens & finis, vel
 internæ, materia scilicet & forma. Causam efficientem & qui-
 dem proximam, constituunt litigatores, qui pro lubitu Patro-
 nos sibi eligunt quos volunt. *Eckolt. ad ff. tit. de postul. §. 3.* tum
 quoque Prætor, vel quilibet Magistratus ordinarius, qui dare so-
 lebat Patronos litigatoribus. (1) petentibus, utpote fœminis,
 pupillis, vel aliis debilibus, vel qui suæ mentis non sunt, si quis
 eis petat. *l. 9. §. 5. de offic. procons.* (2) non habentibus, ex officio,
 si scilicet ambitione adversarii, vel metu patronum non inveni-
 unt *d. l. 9. §. 5. l. 1. §. 4. de postul.* Nam aliquem per adversarii
 sui potentiam opprimi non oportet. *c. l. 9. §. 5.* Nostris moribus
 quilibet Magistratus habens Jurisdictionem constituerere potest
 Advocos.

Thesis IX.

Nec solum volentes, sed etiam invitos. *l. 1. §. 4. ff. de po-
 stul: l. 9. §. 5. de offic. procons: l. 7. C. de postal: cap. 1. X. de offic.
 Judic.*

Judic: modo ipsius Jurisdictioni sint subjecti. Habn. ad ff. tit. de postul. n. 3. Postulare etenim publicum quodammodo munus est, l. 2. de R. J. ad publica vero munera inviti cogi queunt arg: l. 1. pr. de administrat. tut. accedit, quod Reipublicæ intersit litigantium causas non relinqui indefensas, Wesenb. b. t. n. 3. Hinc sifmonitus à Judice parti denegaverit patrociniū, à Foro arcendus, nec iterum admittendus est, quod non tantum procedit, si Advocatus sit ordinarius. l. 7. C. de postul. sed etiam extraordinarius, nam causam semel susceptam peragere tenetur. Azo ad tit. C. de postul: n. 5. Eckolt. ad ff. eod. n. 3. in fine. Gail: lib. 1. obsero. 43. n. 1.

Thesis X.

Quò verò ratio dignitatis ac decoris Magistratus habeatur, non sine delectu quoslibet ad postulandum admittit, sed prohibentur quidam. I. Edictò Prætoris. Horum iterum tres sunt ordines. Primus est eorum qui in totum à postulatione arcentur, ac (1) Minor qui decem & septem annos nondum complevit, quia moderatam hanc demū ætatem ratus est Prætor ad procedendum in publicum nihilq; magis naturæ contrariari, quàm eum qui rebus suis plane superesse nequit, aliena negotia administrare. arg: l. 5. C. delegit. tutel. (2) Furiosus, Nul- lum enim negotium rectè gerit, cum non intelligit quod agit. S. Furiosus. 8. Inst. de inutil. stipul. ac per omnia & in omnibus ab- sentis & quiescentis locò habetur. l. 2. S. ff. de Jur. Codicill. l. 1. S. 3. de acquir. val. amitte possess. l. 17. S. ii. in fin. de enjur. l. 124. S. d. de R. J. (3) Surdus qui prorsus non audit, nec enim permittendum ei postulare, qui Decreto Prætoris non auditò quasi non obtemperasset, pœna, ut contumax plecti posset. Præterea quo- que Adversario contradicere nequit, quod tamen in Advocato necessario requiritur. l. 1. S. 2. ff. de postul. Aliud dicendum de surdastro, qui male audit, in quo prædictæ rationes cessant. (4) Mutus, nam ab omnibus actibus, ubi verbis opus est, repellitur. arg. l. 1. ff. de V. O.

Thesis XI.

In secundo ordine constituti pro aliis postulare nequeunt.
(1) Fac-

(1) *Fœminæ. l. 1. §. 5. ff. de postul. l. 2. de R. J.* Pudicitia enim sexus muliebris minimè congruum est, alienis causis se immiscere, ac virilibus fungi officiis, *c. l. 1. §. 5. l. 2. de R. J. l. 18. C. de procur. suam verò causam exponere ipsis non est indecens, Struv. Exerc: VII. ad ff. th. 14.* Nam propriam suscipere defensionem, non virile, sed cujusvis est officium, nec rei suæ benè gerendæ occasio cuiquam auferenda, *l. 4. l. 9. C. de procur. Schnob. Diss. 3. ad ff. th. 3.* Jure Saxonico mulier neque pro se neque pro aliis rectè agit, nisi habeat curatorem ad litem *Vid. Landrecht. lib. 1. art. 44. & 46. item lib. 2. art. 63. pr. Carpz. part. 1. const. 1. def. 30. Ordin. process. judic. rot. tit. wie die Weibes-Personen vor Gerichte handeln sollen.* (2) Cæcus utroq; lumine orbat, quòd scilicet insignia Magistratus videre ac revereri non possit, *l. 1. §. 5. ff. de postul. in Senatorio tamen ordine constitutus, eundem retinet, ac judicantis officio rectè fungitur. c. l. 1. §. 5.* (3) Insigni turpitudine notatus, *l. 1. §. 5. de postul.* utpote, qui corpore suo spontè muliebria passus est, *l. 1. §. 6. ff. de postul.* aliud verò obtinet, si vi prædonum vel hostium stupratus fuerit, *c. l. 1. §. 36. Capitali crimine damnatus, & qui operas suas, ut cum bestiis depugnaret, locavit, ac nihil interest, an depugnaverit, mercedemque consecutus fuerit, annon. l. 1. §. 6. ff. de postul.* aliud verò obtinet, si virtutis saltem gratiâ sine spe mercedis hoc fecerit, *c. l. 1. §. 6.* Quod si prædictæ personæ aliorum curam vel tutelam gerant, tunc pro iisdem postulare omninò queunt, cum necessariò fungantur officio, *l. 1. §. 6. in fin.*

Thesis XII.

Tertius ordo est eorum, quibus pro se & certis quibusdam personis, tantum edictò postulare conceditur. Tales autem sunt: omnes omninò infamiâ Juris, non tamen singulari, notati. His enim Prætor permisit, pro parente, patrono, Patrona, liberis parentibusque Patroni, aliisque postulare. Et quoniam

B

Præto

prætor de illis in titulo de in Jus voc. pluribus edixit, ideo eò
cum Ulpiano in l. 1. §. 11. b. t. brevitatis studio me remitto. vid.
Wesemb. ad tit. de postul. n. 4.

Thesis XIII.

II. Lex quosdam prohibet, in quorum numero sunt:
(1) Judex & arbiter, in ea causa ubi judicaturi sunt, quia ali-
quam inter arbitrum & patronum oportet esse differentiam l. 6.
C. de postul. ne dum ad utrumq; festinant, neutrum bene peragant.
l. 14. pr. C. de assess. Brunnem. ad c. l. 6. C. Perez. ad tit. C. de Po-
stul. n. 5. (2) Hæreticus, l. ult. C. b. t. nisi pro se & conjun-
ctis agat. Wesemb. h. t. n. 5. Glossa in LandR art:
60. n. 3. (3) Clericus, Nov. 123. c. 6. nisi in causa propria, Ec-
clesiæ, conjunctarum & miserabilium personarum. c. 1. §. 3. X.
de postul. (4) Potentiores. l. un. C. ne potent. patroc. (5) Fi-
scus & civitates. l. 3. §. 101: tit. C. ne Fisc. vel Respubl. (6) Liber-
tus contra patronum suum. l. 2. C. de postul. (7) Vasallus con-
tra Dominum. 2. F. 24. §. 2. verb. si delator. (8) Advoca-
tus fisci contra causas Fisci. l. 2. C. de advoc. l. 1. C. de advoc.
Fisci.

Thesis XIV.

III. Sententia Judicis prohibentur. Advocati & pro-
curatores, qui ob contumaciam vel delictum, vel aliam ob cau-
sam à postulatione removentur, quidam ad certum tempus,
quidam coram magistratu tantum sententiam pronuntiante,
illi post lapsum tempus (quingventium scilicet) iterum ad-
mittuntur pro nonnullis. l. 8. ff. b. t. Isti verò nunquam. Hi
apud successorem postulare queunt. l. 6. §. 1. b. t. nisi prohibitio
indefinite fuerit facta, odiosa enim restringenda sunt per Reg. 16.
de R. J. in. 6. Ita tamen prohibiti à Judice, ne volente quidem
adversario, ob rationem l. 1. pr. b. t. postulare valent, l. 7. ff. eod.
con-

consilio interim, scripturis aut aliis privatis actionibus litigato-
rum causæ extra Judicium inscrivere haud vetantur. *Vid. Wesenb.*
ad ff. tit. de postul. n. 5.

Thesis XV.

Perlustrandæ nunc veniunt causæ, de quibus lis moveri so-
let quarum aliæ sunt justæ, aliæ injustæ, aliæ dubiæ. De justis,
quin defendi possint dubitari non licet, quemadmodum injusta-
rum patrocinium defugiendum *l. 14. §. 1. C. de Judic*: In causa
verò dubia sedulo Advocatus inquirat in causæ justitiam, quòd
si verò de eadem ipsi exactè nequeat constare, verisimilis tamen
videatur, eam nihilominus defendendam suscipere potest, cum
sufficiat, si clientulus saltem justas quasdam habeat exceptiones,
quamvis adversæ partis rationes sint præstantiores. *vid. Struv.*
Exerc. VII. ad ff. th. 5. Quando verò ignorans causam injustam
defendit, excusatur, modò non versetur in ignorantia
crassa.

Thesis XVI.

Causæ aliæ sunt civiles, aliæ criminales. Quoad civiles
nullatenus dubitabimus, quin cadant sub partes Advocati. In
criminalibus verò pariter non tantum à parte Actoris, si scilicet
accusatio justis fundata sit indiciis, advocatio procedit; sed eti-
am à parte Rei. ipsum enim delinquentem defendere non solum
pium ac laudabile. *Struv. Exerc. VII. ad ff. th. 7.* sed etiam ei,
quocunq; tempore postulanti, defensio concedenda est. *l. 18. §. 9.*
ff. de question. Carpzov. pract. crim. part. 3. quest. 115. n. 2. Præte-
rea Causæ sunt vel Ecclesiasticæ, quæ coram Judicio Ecclesiasti-
co, utpote Consistoriis, qualia in qualibet ferè Provincia consti-
tuta sunt, *Carpz. in Jurispr. Consistor. l. 3. tit. 1. def. 1. n. 7.* proponi
debent. *cap. 3. X. de Judic.* vel seculares, quæ coram ordinario
seculari

seculari Magistratu veniunt expediendæ, nisi fortè personæ privilegiatæ sint, quæ singulare habent Forum. Nimirum Vasallus quoad res Feudales, Clerici, Professores cum tota Familia & Studiosi in Academiis, item Milites, aliiq; de quibus videri potest *Struv. Exerc. IX. ad ff. tb. 49.* Causæ tandem aliæ sunt ordinariæ, quæ ordinariò & solenni processu expediuntur, vel extraordinariæ seu summariæ, in quibus de plano & sine strepitu proceditur. *Zang. de except. p. 1. cap. 1. n. 57.*

Thesis XVII.

Postquam hætenus de causis, circa quas agendas Advocatus versatur, actum fuit, operæ nunc pretium fore arbitror, si nonnulla de cautelis adjiciam. Cautè igitur advocatus versetur (1) in suscipienda causa, nec sibi persuaderi patiatur injustam esse justam, quod faciliè quibusdam circumstantiis, à cliente omisissis, accidere possit. Hinc sedulò admonendus est cliens, ut omnes qualitates causæ aperiat. Etenim tres sunt personæ quibus veritas omnino confitenda. Confessionarius, Advocatus & Medicus. *Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 15.* Exploratâ hòc modò causâ, illam tutò suscipere potest, prospiciat verò sibi (2) de sufficienti legitimatione, ne illâ destitutus, si opponatur exceptio legitimationis, ad refusionem expensarum, damni & interesse condemnetur *Berlich. part. 1. concl. 14. n. 20.* Nec de sua tantùm, sed etiam de Adversarii legitimatione sollicitus sit. Nam si imperfectum admiserit Mandatarium Judicium redditur elusorium. (3) Cautelâ adhibeat circa citationem, ut quamprimum citari faciat Adversarium, ne quid contra ipsum tanquam non auditum pronuncietur, quod postea nullius sit efficacix. l. 4. C. de sentent. & interl. Fieri autem citatio debet à Judice competente, solenni modò, justò tempore, ad locum legitimum, ne ex defectu aliquò illa corruat. (4) Caveat in indaganda actione, ut, si à parte stet Actoris, pingviorem eligat, quâ facilius suum consequi possit, si
verò

verò à parte rei, de legitimis cogitet exceptionibus, quibus Adversarii intentionem excludere valeat. *Capoll. Caut. 118.* Hæc de cautelis adducta sufficiant, plura enim de iisdem tractare angustia temporis prohibet, videri autem ulterius potest. *Capolla in Tractatu suo de Cautelis.*

Thesis. XVIII.

Causam formalem ipsius Advocati I. in probitate reponimus, sit itaq; vir bonus & justus, cui sapientia hujus mundi displiceat, quæ est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare, & quæ vera falsaq; sunt, demonstrare, & contra, sed potius amplectatur sapientiam justorum, quâ nihil per ostentationem fingimus, sensum verbis aptamus, falsaq; devitamus. *Vid. Zoës. ad ff. tit. de postul. n. 6.* omni diligentia, studio, fide & industria res clienti gerat. *l. 1. C. de Advoc. 2.* agat quod causa desiderat *l. 6. §. 1. C. de postul.* Hinc (1) nullas adhibeat fraudulentas cautelas & fallacias ad obtinendam causam *Zoës. c. l. n. 13.* dolò tamen bonò seu arte quâdam, ad excludendas adversarii cavillationes, uti non prohibetur. *Struv. Exerc. VII. ad ff. 1b. 8.* (2) Neutiquam lites semel susceptas ex industria cum magno litigantium dispendio protrahere. *l. 6. §. 4. C. de postul. l. ult. C. de Adv. 1. n. 6. vers.* nec easdem protelare. *Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 39.* sed quàm citissimè fieri potest, ad finem perducere debet. *l. properandum 13. §. illo procul. 9. C. de Jud. Berlich. c. l. n. 40.* Porro non (3) ineat cum cliente pactum de quota litis, ne fortè malè litigandi occasionem nanciscatur *l. 5. C. de Judic. l. 53. ff. de pact. Zoës. ad ff. tit. de postul. n. 6. seqq. Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 75. Carpz. part. 1. constit. 1. def. 24. n. 3.* aliud vero obtinet si ratione victoriæ vel palmarii idem paciscatur. *l. 1. §. 12. de extraord. cognit. Berl. c. l. n. 76. Carpz. c. l. n. 4. Gail. lib. 1. obs. 44. n. 1. seq.* (4) Clientuli sui secreta nullatenus pandere, nec adversario aperire debet, multò minus colludere cum ipso, incidit aliàs in crimen prævaricationis. *l. 1. C. de Advoc.*

*l. 1. §. ult. de pravaric. Struv. Exerc. VII. ad ff. 1b. 10. Schnob. di-
spat. ad ff. 3. 1b. 4.* Aliud verò statuendum existimo, si fortean
grave Reipublicæ damnum ex inde metuendum sit.

Thesis XIX.

II. Requiritur in Advocato scientia & eruditio. *l. 2. C. de
postul.* Ac sic (1) Juris peritus, *l. 11. §. 1. C. de Adv. 1.* turpe enim
est causas oranti, Jus, in quo versatur, ignorare, *l. 2. §. 43. ff. de
O. 7.* non verò sufficit per usum & exercitium aliqualem sibi
Juris notitiam acquisivisse. *Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 58,* sed
per statutum tempus, quinquennium puta, Jurisprudentiæ o-
peram dedisse advocatum, necessè est. *l. 3. §. 4. C. de Advoc. 1. l. 5.
§. 4. eod. Berlich. c. l. n. 53. seq. Carpz. part. 1. const. 1. def. 18. n.
16.* quod præterea specimine quodam academico vel testimonio
eorum, quorum informatione usus fuit, probare tenetur, aliàs
non admittitur. *Ordin. Judic. Saxon. Tit. von Advocaten und
Procuratorn in gemein. §. Besonders aber. in med. (2)* Mode-
stia ornatum esse oportet Advocatum, primò erga Judicem co-
ram quo causas agit, debitam nempe reverentiam, tam in lo-
quendo, quam scribendo ipsi exhibendo, eò ipsò enim illius
benevolentiam sibi conciliabit. *Da. Nicol. proc. Jud. p. 1. c. 6. n. 9.
Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 11.* Deinde erga suum clientem, ne il-
lum austero & quasi Catonico vultu excipiat, si fortè sapius, aut
intempestivè ab eo interpelletur. Quandoquidem summi &
honorati viri non solum, sed maxime vulgus capitur blandi-
tiis. Tertio erga Advocatum sui adversarii, placidè sc. causam
propopendo, ad exceptiones respondendo, verum, non ultra
quam litis poscit utilitas, in licentiam convitiandi & maledicen-
di temeritatem prorumpat. *l. 6. §. 1. C. de postul. nullis uta-
tur cavillationibus Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 27. Ord. Judic. tit.
von Advocaten und Procuratorn in gemein. ibi: Sollen sich in re-
den und schreiben gebührender bescheidenheit besleißigen/ aller
fachlichen*

stächlichen anhänglichen Worte/ so wohl gegen die Gerichte/ als ih-
 ren Regentheil und dessen Beystände/ enthalten. *Carpz. in process.*
tit. 5. art. 7. n. 42. seq. scoticis enim & futilibus verbis pugna-
 re, non gravis & eruditi esse Advocati, tradit *Reink. de R. S. &*
E. lib. 1. cl. 5. c. 11. n. 64. (3) requiritur facundia, unde Sacra-
 tissimus Imperator in *Constit. Omnem. S. illud verò: in*
fin. de rat. & methodo Jur. doc. Oportet, inquit, prius
 animis & postea lingvis eruditos fieri. ac in *l. 13. C. de*
Advoc. 1. perorare, & in l. ult. C. de Advot. 2. disertissimi
 dicuntur advocati. Nec tamen in ipsis vana sit loqvacitas, quæ
 parum utilis, nec delectentur verbositate ac multitudine sermo-
 nis, sed breviter ac nervosè Clientuli sui Jura proponant, quod
 non parum gratiæ solet parere. *Vid. Berlich. part. 1. constit. 9. n.*
31. seqq. Ordin. Jud. Saxon. Tit. von Advocaten und Procurato-
ren in gemein. ibi: ihrer Clientem und Principalen Nothdurffte
fürh und nervosè proponiren und einbringen. Quapropter
 non immeritò laudat *Carpzovius* Advocatos in *Curiis* provin-
 cialibus Saxonis, quod palmam verè hac in re obtineant, & in
 negotiis etiam perplexis ac difficilibus Jura partium succinctè
 ac nervose adducant, nec vel *Judici* bilem moveant, vel seipso
 nimio aggravent labore. *Carpz. in Process. tit. 5. art. 7.*
n. 32.

Thesis XX.

Cùm non in convenienter tradant Philosophi: Omnia fie-
 ri ob certum finem, Ita non abs re erit, de fine Advocati nonnul-
 la hic adducere. Qvi vel remotus est, gloria nempe Dei, ad
 quam omnes nostras actiones dirigere nos oportet, ideo is, qvi
 hoc negligit, Deo tanquam supremo *Judici* severissimas aliquan-
 do reddet rationes. Vel propinquus, qvi iterum triplex est,
 (1) Sublevatio eorum, qvi Jus ignorant. Non enim omnia pos-
 sumus omnes, nec omnes *Jurisprudentiæ* operam navare oportet.
 Hinc *Advocatos* qvi dirimunt ambigua *Fata* causarum,
l. 14. C. de Advoc. 1. adire necesse habemus. (2) *Justitiæ* admini-
 stratio,

stratio, quapropter non immeritò Sacerdotes Justitiæ, appellantur, quoniam nempe eandem colunt, æqui boniq; notitiam profitentur æquum ab iniquo separantes, licitum ab illicito discernentes, l. 1. §. 1. ff. de Justitia & Jur. suo quoq; candore & fide efficere queunt, ut mali trahantur ad supplicium, dum iis denegant patrocinium vel strenuè accusant, qui aliàs manerent impuniti. Itidem bonos ab omni injuria sceleratorum securos præstant, qui alias facile supprimerentur.

Thesis XXI.

Effectus Advocationis vel respectu clientis, vel Advocati considerandus venit. Respectu Clientis est, quòd omne commodum & damnum, quòd ex advocatione ortum fuit, ad ipsum tanquam Dominum transeat. Dn. Nicolai in *Process. part. 1. cap. 6. n. 21.* Dum advocatus in hoc articulo cum Mandatario quodammodo convenit, à quo omne ad Principale redit. l. 20. ff. *Mandati.* Aliud verò obtinet, si (1) dolò aliquid commiserit, colludendo scilicet cum Adversario, quòd factum Clienti nullò modo nocebit; sed semper inde victo, etiamsi non provocaverit, collusione detecta, de ea vicissim agere licebit. (2) Si errore, sive Juris, sive facti, aliquid gesserit, tunc videndum, num cliente absente, num verò præsentem eò id fuerit factum. Priori casu, error Advocati nequam ei nocere potest, l. ult. C. de error. *Advoc.* posteriori casu omninò nocebit, nisi in continenti, hoc est, triduo proximo, contradixerit. l. ult. C. de error. *Advoc. Colleg. Argent. ad tit. ff. de postul. th. 40.* Dn. Nicol. in *process. art. 1. c. 6. num. 21.* Effectus à parte Advocati est premium laboris, gratis enim postulare nemo tenetur, sed pro modo litis, proq; facundia & Fori ac Judicii consuetudine rectè peti potest salarium. l. 1. §. 10. ff. de *extraord. cognit. Wesenb. ad tit. ff. de postul. num. 3.* Dn. Nicol. *cit. loc. num. 4.* unde nihil interest, an de eo conventum fuerit, an non.

Thesis

Thef. XXII.

Postquam in præfenti de præmio, pro labore præfesto Ad-
vocato solvendo, actum fuit, nunc de ejusdem quantitate videbi-
mus. Non autem pro lubitu, quantum vult exigere potest ad-
vocatus, sed debet illud æstimari pro modo litis, *l. 1. §. 10. ff. de
extraord. cognit.* Præter hæc ultra licitam quantitatem, centum
nimirum aureos in singulas causas, loco palmarij stipulari ne-
quit *§. ult. c. l. 1. Berlich. part. 1. conclusion. 9. n. 70.* Excipiuntur au-
tem causæ graves, utpote Criminales, Episcoporum vel Abba-
tum, ubi salarium meritò centum aureos excedere potest. Uti
tradit *Berlich. c. l. n. 71.* Non abs re erit, jam inquirere, quid Ju-
ris sit, si Advocatò cum Cliente de certo salario, singulis annis ex-
solvendo, pactus fuerit, per primum vero vel secundum annum
parum, aut nihil egerit, ane tunc ipsi salarium debeatur? Quod
affirmamus, modò per ipsum non steterit, quò minus præfiterit
operam, nec expressè sub conditione: Si operæ præftabuntur,
fuerit conventum *l. 38. §. 1. ff. locat. cond. l. 24 ff. de condit. & de-
monstrat. Gail. lib. 1. obs. 44. num. 12.* Idem obtinet si intra annum
lis sopiatur, item, si intra annum moriatur Advocatus, tunc quo-
que salarium ab heredibus ejus nequidem repeti potest solutum.
l. 1. §. 13. ff. de extraord. cognit. Berlich. part. 1. const. 9. num. 79. cum
eadem subsit ratio, jam verò ubi eadem est ratio, ibi eadem est
Juris dispositio. *arg. l. 32. ad L. Aquil.*

Thef. XXIII.

Insequuntur nunc remedia quibus Advocatus salarium
consequi valet, & sunt actiones ipsi competentes. Primò quidem
condictio certi, quæ, quotiescunq; aliquid certum promissum est,
competit. *Struv. Exerc. XVI. ad ff. th. 39.* Deinde actio ex stipu-
latu, si incertum promissum fuerit. *Struv. Exerc. XLVII. ad ff. th.
25. Gail. lib. 1. observ. 44. num. 3.* Tertio remedium aliquod extra-
ordinarium adhuc datur, quod est, ut Advocatus retinere Acta
privata

C

privata aliaq; clientis documenta possit, donec ipsi exsolvatur pretium. *Dn. Nicol. in process. p. 1. c. 6. n. 15.*

Thesis XXIV.

Cæterum de Advocatorum privilegiis nonnulla huc adji- cere necessitatis postulat ratio. Ac gaudent (1) privilegio compe- tentiæ, vi cuius, in tantum, quantum facere possunt, conveniri saltem queunt. Etsi verò hoc privilegiò armati tantum frue- bantur milites, *l. 6. l. 18. ff. de re jud.* tamen propter similitudi- nem, quam togati cum illis habent, *l. 14. C. de Advoc. 1.* rectè ad il- los extenditur, uti testatum facit *Berlich. p. 1. conclus. 80. num. 53. Carpz. part. 1. constit. 32. def. 18.* (2) Quicquid Advocatione acqui- runt, sibimet ipsis acquirunt, tanquam peculium quasi castrense. *l. 4. l. 8. C. de Advoc. 1.* hinc de illo tam inter vivos, quam mortis causa, disponere possunt, servatò saltem communi testandi ordi- ne. *l. 37. pr. C. de inoffic. testam. §. fin. Inst. de milit. testam.* (3) In propriis causis litigantes nullas exsolvere tenentur sportulas. *l. 7. §. fin. C. de Adv. 2.* (4) Ab omnibus oneribus personalibus sunt immunes. *l. 3. C. de Adv. 1. l. 6. 7. l. 13. eod. l. 5. l. C. l. 7. §. 5. C. de Advoc. 2.* (5) Eorundem filii alii, quando novus cooptandus est Advocatus, præferuntur. *l. 11. §. 1. C. de Advoc. 1. l. 3. §. 5. C. de Advoc. 2.* nullis quidem hanc in rem impensis factis.

Thesis XXV.

Sicuti Advocatos laudabiliter se gerentes præmia sequn- tur, ita peccantes pœnæ. Ac puniuntur (1) prohibiti postulare, si nihilominus postulaverint, & quidem arbitrarie. *l. 1. §. 6. in fin. ff. de postul. Schnob. diss. ad ff. 3. tb. 6.* (2) Vasallus, qui contra Dominum Feudi patrociniū præstat, beneficio privatur. *2. Feud. 24. §. 2. vers: item si delator. Gail. lib. 1. Obs. 88. n. 5.* (3) si Donatariò contra donantē postulet, Donata res ab ipso revocari potest. *l. fin. C. de revocand. donat. Gail. cit. loc. n. 6.* (4) Clericus, qui contra Ecclesiam, sub qua beneficium habet, stat, eodem pri-
vatur

Vatuf. Cap: fin. X. de postul. (5) Qui Prævaricator extiterit, extra ordinem punitur. l. 2. ff. de prævaric. utpote infamiâ l. 4. eod. l. 4. S. 4. ff. de his. qui notant. infam. aut exilio. l. fin. C. de postul. vel removetur ab officio. l. 5. ff. de prævaric. vel condemnatur ad damnum ac interesse clienti restituendum. Struv. Exerc. 48. ad ff. ib. 99.

Hæc de Advocatis dicta in præsensufficiant, plura ad jicere instituti ratio prohibuit. Interim hic fit Finis & SOLI DEO GLORIA.

D. GO.

D. GODOFREDUS Strauß/ P.P.

Clarissimo

Dno. Christiano Schlinzigio,

Autori hujus Disputationis maxi-
me industrio

Salutem plurimam dicit!

Salutaris maximè lex, cujus Antonius Gue-
varra in Horolog. Princip. lib. 1. cap. 2.
p. 8. meminit apud Romanos olim obtinuit,
qua adolescentes elapso decennio vel ad studia
literarum vel ad res militares adjungere ani-
mum vel opificium discere jubebantur, ne homi-
nibus otiosis civitas repleretur. Quæ sanctio
utilisima quamvis à multis habeatur insuper,
ab aliis tamen adhuc præclarè custoditur, qui
ne decennium quidem expectant sed à primis
statim ungviculis Musarum castra sequun-
tur, nec stationem deserunt ante, quam hostem
commu-

communem ignorantiam nempe vicerint atq;
fugaverint. His ipsis Te quoque Respondens
Clarissime accensere habeo. Tu es qui à prima
etate literis operatus Jurisprudentia apud nos
navasti operam sedulo. Atq; hinc ardori illi tuo
non satisfacisse videbaris Tibi, si semel cathe-
dram disputaturus conscenderes, prodire vo-
luisti & altera vice, & demonstratum dare,
quantum denuo ab illo tempore profeceris,
Omen insimul bonum daturus Te talem mox
futurum, qualem, nunc disputando te exhibes.
Veneror almū Numen ut institutum hocce pro-
prium atq; perpetuum Tibi esse sinat, insimulq;
voveo, ut Advocatus mox dignissimus Patrie
commoda plurima, optimo vero Parenti gau-
dium immensum in senectute illa pro vecta con-
cilies. Vale. Dabam ex meo Museo die 15. Octobr.
1675.

Ad

Ad
Dn. Christianum Schlinzigium

Amicum plurimum colendum,
cum pulchre de ADVOCATI munere disputaret,

Conradus Samuel Schurz.

fleisch, P. P.

& hoc tempore Ord. Phil. DECANUS.

Etsi homines ita sociati sunt inter se atque copulati, ut usu officioque invicem conjunctissimi vivant, & concordiam, quæ sola augeat humanas res & ornat, sincerè colant atque tueantur: tamen exaudimus quotidie fori strepitum, & miramur sæpe ac quærimus, quæ tanta voluntatum sit disensio, ut alii contra alios tam vehementer contendant. Quod vitæ genus acerbum est sanè ac inamœnum, iis præcipuè, qui tranquillitate, quam lites distrahunt valde & turbant, delectantur. Et tu verò illuc studium omne confers tuum, ac efficere hoc studes atque absolvere, ut verferis in turba clientium, & rogatus patro-

patrocinia suscipias, causamq; dicas. Non
quidem ut accendas animos, atq; ad rixan-
dum inflammes, quod præter gravis Advoca-
cati officium, præterq; tuam consuetudinem
est, sed ut instructis rationibus forensem il-
lum æstum quasi restringas non nihil, & pru-
denter modereris, ut omnes intelligant, non
te conlectari lites, nec morâ trahere, ac differ-
re consulto, & procrastinare semper, sed sum-
mo jure experiri constituisse. Quod ut tibi
omnibus rebus doctrinisq; ornato rectè atq;
ex animi sententia eveniat, & causas forenses,
ad quas instructissimus accedis, bene felici-
terq; tractes, ac edito de avvocato specimine,
gravis & prudentis advocati gloriæ prælu-
das, personamq; hanc aptè decoreq; in repu-
blica sustineas, ac sanctum hoc inviolabileq;
munus præclarè geras, & leges judiciaq; lau-
datissimè administres, animo libenti proli-
xoq; opto. V Vitteb. ex Museo XII. Nov.
A. cl. l. c. LXXV.

Diadri

Madrigal.

Duß ja Frau Sama was zu reden hat/
Ben der gelehrten Welt. Kan also schliessen/
Wie dieser außertwehlte Rath
Von niemand als Apollen müsse fließen
Drumb/weil dein edler Fleiß uns abermahl
Was herrliches vor Aug und Ohren bringet/
Verdienstus auch/wenn die gesamte Zahl
Der Musen dich mit allen Ernst besinget.
Ich/der ich zwar mit meiner Kehle
Den Schwanen nicht mit einzurechnen bin:
Gedencke doch daß deinen Sinn
Ich endlich nicht so gar hiermit verfehle
Zuförderst da ein anderer Beruff
Dich bald mit unsern Gränzen wil verloben,
Da schweig ich vollends nicht. Der Himmel dro-
ben
Der führe deinen Vorsatz wohl hinnaus
Vnd bringe dich gewünscht ins Vater Haus.

Seinem hievor gewesenen Hn. Stu-
bengesellen und werthen Freunde
zu Ehren schrieb es

VV. C. Pitterlin Jur. Stud.

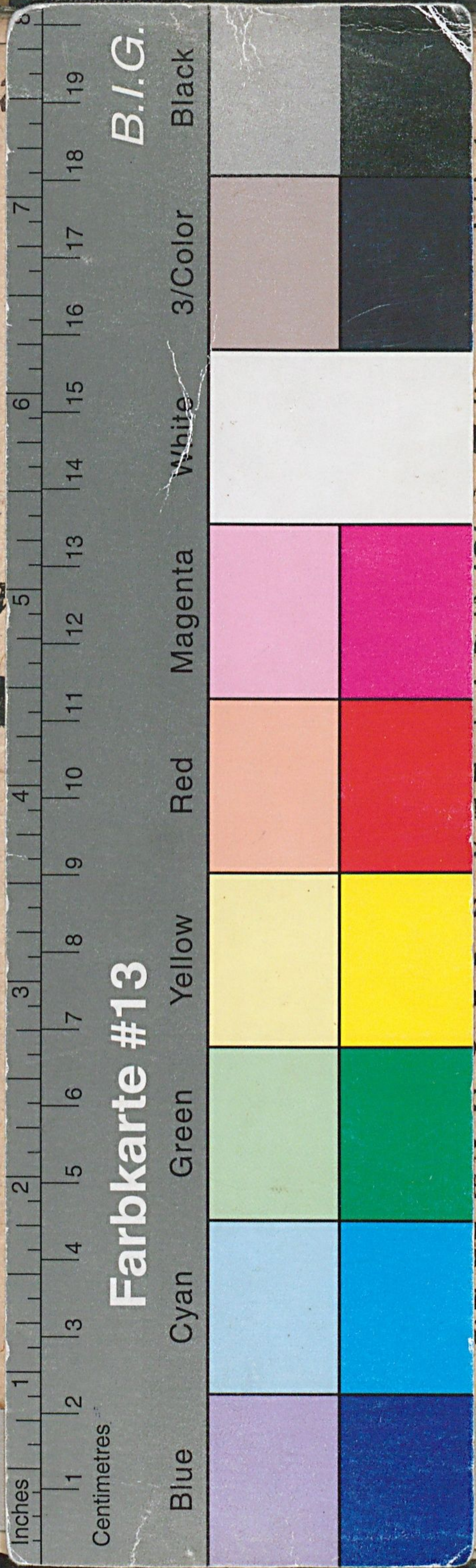

Wittenberg, Diss., 1674-75

X 241 8708

VD 17

4076

IO JURIDICA, 16.
DE

CATIS,

VAM
TE MAGNIFICO
M ORDINE,

ESIDE
AMPLISSIMO, CONSULTIS.
ELLENTISSIMO,

DO STRAUSSIO,
tionum Prof. Publ. longè ce-
binatus & Inclytæ Facultatis Juri-
ore Gravisimo.

*m Promotore omni observantiã
m colendo,
rum Examinei subjicit*

SCHLINZIGIUS,
d. Misn.

IO FCTORUM,
br. Anno MDC LXXV.

EBERGÆ,
WILCKIANO.